

“... QUI ÉS CAUSA DEL SOU MAL PLORI ELL MATEIX ...”

Aquesta manera de diure exprimeix clarament una reflexió i externa la convicció que no sempre les triades que fem en la vida són aquelles justes.

Quantes voltes mos pentim de les nostres decisions, de les triades que havem fet, convincits que siguin aquelles justes mentre a la fi se demostren un falliment. El fet és que nos rendim comptes solament després i a coses fetes.

I el mal és que a voltes són desgràcies que nos havem cercat nosaltres. Per exemple, tots en el temps anem cercant sempre de anar en davant, de millorar la nostra existència, anem cercant una “bona sistemació” per tenir una segura o més segura en la vida. Una volta obtinguts resultats que mos permeten una certa tranquil·litat, no sem contents, perquè com diu el proverbi: qui bé està lo cul ... li dol; i

ahora anem cercant altres oportunitats que lo món ofereix, i si no les ofri, entrem en agitació, fem guerra, nos deixem prendre de la gelosia... És clar que no és lo cas de elencar quals són les oportunitats que anem cercant, perquè tots les coneixem i perquè, endemés, fóra necessària tota la nostra existència, o la vida de un home. Crec que cadaú de nosaltres pot ésser bon testimoni de tants adveniments que han caracteritzat la vida de coneixents, amics i parents, que han posat en camí aquesta cursa o gara no sempre afortunada amb la fortuna, així com sem ben conscients dels adveniments símls que han signat i a voltes condicionat la nostra vida.

Solament en moments de reflexió veiem més amb atenció, i amb realitat aquells errors que no farien més. Lo mal és que generalment hi ha errors que se

fanen, més de altres, i que endemés deixen senyal per sempre, a voltes fets en bona fe altres de manco.

Tots sabem i coneixem també les insídies i els enganys que s'amaguen en certes situacions, però pensem i sem convincits que no valen per nosaltres, i així mos fem cegos també davant de l'evidència, la temptació creixi sempre més amb la *brama*, i és ahora, en aquell moment, que mos donem la xapa als peus, i mentre cerquem de remeriar fem altres errors finint així en un remolí que mos enfosa, i a voltes fa dany i dany gros no solament a nosaltres ma també a tots los que mos són al costat. L'experiència i a voltes la tragèdia de famílies arruïnades són, desgraciadament, història de cada dia.

Vito Loy